

Forfatter: Fragment Si quid agat ...

Titel:

Citation: "Fragment Si quid agat ...", i *Fragment Si quid agat ...*, udg. af Udgivet og oversat fra latin Peter Zeeberg . Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-tycho-06-siquidagat-root.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fragment Si quid agat ...

Tycho Brahe

Fragment Si quid agat ...

Tekstudgave og oversættelse og noter v. Peter Zeeberg
fra: Den praktisk muse. Tycho Brahes brug af latindigtningen.
(Studier fra Sprog- og Oldtidsforskning 321).
Kbh. 1993.
2

Si quid agat ...

Tekst

Si quid agat quæris toto quæ cognita c[oelo
Vrania in terræ quæ tamen orbe [late]t,
Vela pande et remos Huænæ pete littora paruæ:
Parua orbis magni forsitan instar [erit.
Hic expulsa diu toto et nunc exul in orbe
Gauisa est lassos figere diua pedes.
Chaldeos Arabes Græco[s

Oversættelse

Hvis du vil vide hvad Urania, der ellers er berømt i hele himlen,
nu gør i skjul på jorden,
Så stik til søs, og opsøg Hven, den lille ø
- der nok er lille, men måske en afspejling af hele jorden.
Her har gudinden - altid afvist, en landflygtig overalt på jorden -
lykkeligt fundet hvile for de trætte fødder.
Kaldæerne, araberne, grækerne ...

Noter

Udgivet efter håndskrift: Österreichische Nationalbibliothek, Cod. Lat. 10689, 40. (Tidligere udgave: TBOO IX 215, m. noter: IX.328).

Kritiske bemærkninger:

linie 2: [late]t ed., [fui]t Dreyer.

linie 3: Man kunne være fristet til at rette remos til remis. På den anden side må pande nødvendigvis være en fejl (p.g.a. metrikken), og det kan dække over et verbum der kan tage både vela og remos som objekter. I så fald ville man dog nok savne en konjunktion foran Huænæ.

linie 4: Det manglende ord efter instar skyldes ikke beskadigelse af papiret, men må være en forglemmelse.

linie 5: nunc: omni Dreyer.

linie 7: Teksten slutter her midt i et ord der ser ud som Græcol... I'et må dog være en fejl. De tre folkeslag der opremses er tydeligvis begyndelsen til en passage svarende til v. 49 ff. i digtet til Niels Kaas: en opremsning af de steder i verden hvor Urania ikke har fået lov at slå sig ned.